

РЕШЕНИЕ

№ 37185

гр. София, 27.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4089** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. А. Ч., като пълномощник на:

ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ „ВЕЛИЧИЕ“, представлявана от председателя и
И. Л. М.,

всички срещу РЕШЕНИЕ №98/14.03.2025г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен разширен заседателен състав (КЗД или Комисията).

С оспорвания административен акт, на основание чл.64, чл.65, т.5 и чл.66 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.), Комисията:

1) УСТАНОВЯВА, че ответната страна „БТВ Медиа Груп“ ЕАД (БТВ), не е осъществила пряка дискриминация по чл.4, ал.2 и нарушение на чл.37, ал.1 ЗЗДискр. съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „политическа принадлежност“ и „обществено положение“ спрямо Политическа партия (ПП) „Величие“ и по отношение на членския състав на партията, част от който е и И. М.; 2) УСТАНОВЯВА, че ответната страна БТВ, не е осъществила пряка дискриминация по чл.4, ал.2 и нарушение на чл.37, ал.1 ЗЗДискр. съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „лично положение“ и „политическа принадлежност“ спрямо И. Л. М.; 3) УСТАНОВЯВА, че ответната страна М. Ц. – водеща на предаването „Тази сутрин“, не е осъществила пряка дискриминация по чл.4, ал.2 ЗЗДискр. съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „политическа принадлежност“ и „обществено положение“ спрямо ПП „Величие“ и по отношение на членския състав на партията, част от който е и И. М.; 4) УСТАНОВЯВА, че ответната страна М. Ц. – водеща на предаването „Тази сутрин“, не е осъществила дискриминация под формата на „тормоз“

по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) във вр. с чл.5 ЗЗДискр., съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „лично положение“ и „политическа принадлежност“ спрямо И. Л. М.; 5) УСТАНОВЯВА, че ответната страна З. Й. – водещ на предаването „Тази сутрин“, не е осъществила пряка дискриминация по чл.4, ал.2 ЗЗДискр. съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „политическа принадлежност“ и „обществено положение“ спрямо ПП „Величие“ и по отношение на членския състав на партията, част от който е и И. М.; 6) УСТАНОВЯВА, че ответната страна З. Й. – водещ на предаването „Тази сутрин“, не е осъществила дискриминация под формата на „тормоз“ по смисъла на §1, т.1 ДР във вр. с чл.5 ЗЗДискр., съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „лично положение“ и „политическа принадлежност“ спрямо И. Л. М. и 7) ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. №14-30-178/28.10.2024г. и допълнение към нея с вх. №14-30-183/04.11.2024г., подадени от ПП „Величие“ и И. Л. М..

Жалбоподателите претендират за недействителност на оспорваното Решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалния и на материалния закон. Твърдят, че вместо да се произнесе по тяхната претенция за осъществена от ответните страни непряка дискриминация по смисъла на чл.4, ал.3 ЗЗДискр., административният орган се е съсредоточил единствено върху състава на пряката дискриминация – ал.2 на чл.4 ЗЗДискр., каквато в хода на развитото се пред КЗД производство не е била поддържана. Сочат, че в оспорвания акт са изложени мотиви единствено и само за жалбоподателя И. М.. Поддържат, че ПП „Величие“ на собствено основание е претендирала дискриминационно поведение от страна на ответниците, което според тях е по-силното основание и в условията на „свързаност на лицата“ по смисъла на §1, т.9 ЗЗДискр. Смятат, че изводите на решаващия състав на КЗД се основават на неверни твърдения на ответните страни, които неправилно са били кредитирани от административния орган. Намират за несъстоятелно позоваването в оспорвания акт на Решения на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), които са неотнормирани към процесния случай. Чрез процесуалния си представител адв. А. Ч. молят съда да отмени Решение №98/14.03.2025г. и да осъди ответника да им възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излагат и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ, представлявана от председателя, оспорва жалбата. В писмено становище от 02.10.2025г. и чрез процесуалния си представител юрк. Н. К. поддържа, че оспорваното Решение е законосъобразно и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна - „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] (БТВ), оспорва жалбите и моли съда да ги остави без уважение. Чрез процесуалния си представител юрк. Г. Р. поддържа, че липсват основания за отмяна на процесния административен акт. Претендира за разноски. Доводи за неоснователност на жалбите излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Заинтересованите страни: М. К. Ц. – Г. и З. П. Й., редовно уведомени за образуваното съдебно производство, не се явяват, не се представляват по делото и не изразяват становище по жалбите. Не претендират за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е било образувано по жалба с вх. №14-30-178/28.10.2024г. ПП „Величие“, представлявана от председателя А. П. от една и И. М. като учредител и член на ПП

„Величие“ от друга, са сезирали КЗД с твърдения за осъществена спрямо всеки от тях поотделно пряка и/или непряка дискриминация и нарушение на чл.37, ал.1 във вр. с §1, т.1 ДР 33Дискр. по защитени признаци „политическа принадлежност“ и „обществено“, съответно „лично положение“. Посочено е в сезирация документ, че подателите на жалбата са „свързани лица“ по смисъла на в §1, т.9 ДР 33Дискр. в резултат на което дискриминационното поведение е било осъществено както по отношение на всеки от тях поотделно, така и заедно и следователно приложима е била нормата на чл.3, ал.2 33Дискр. В жалбата са изложени следните оплаквания: ПП „Величие“ е политически субект, създаден през 2023г. и регистриран за участие в изборите за народни представители в 51^{-то} Народно събрание (НС), насрочени за 27.10.2024г. И. М. е учредител и член на ПП „Величие“, но до този момент не е имал статут на публична личност, тъй като не е вземал активно участие в политиката или в управлението на държавата, а се е занимавал с частен бизнес и предприемачество. По повод въведени от Изборния кодекс (ИК) изисквания и задължение на националните ефирни медии да предоставят възможност за изяви на регистрираните за участие в изборите политически субекти, както и на техните представители - регистрирани в кандидатските листи, БТВ в качеството ѝ на публична медия, оперираща на българския национален медиен пазар и доставчик на медийни услуги, отправила покана до ПП „Величие“ за участие в предаването „Тази сутрин“, което се излъчва всяка сутрин от 6⁰⁰ до 9⁰⁰ ч. с водещи (към момента на събитието) М. Ц. и З. Й.. По така отправената покана за участие в сутрешното предаване на БТВ бил излъчен И. М. - водач на листи за ПП „Величие“ в [населено място] и в [населено място]. На 21.10.2024г. в предаването „Тази сутрин“ било излъчено интервю с И. М. - член на ПП „Величие“ и за първи път кандидат за народен представител в 51^{-то} НС. Макар предварително обявената от водещия Й. тема на интервюто да била за програмите, приоритетите и онова, което политическите партии предлагат за изход от политическата криза, разговорът с М. започнал с въпрос относно някакъв филм за „Исторически парк“, създаден от лице на име Л. Ж. и продължил с откровен разпит на участника в интервюто относно броя на акционерите в „Исторически парк“ АД и за някакви 70 милиона лева. Темата на интервюто била нерегламентирано променена от страна на водещите, които в най-гледаното време на сутрешния блок на БТВ направили внушения, без да бъде обяснена връзката между темата на разпит на М. с предварително обявената тема на интервюто и след като било общоизвестно качеството му на учредител и член на ПП „Величие“. Целта на тези действия била да уронят авторитета на ПП „Величие“ и да бламират предизборните ѝ усилия във финалните дни на предизборната кампания, както и публично да унижат И. М. и неговото човешко достойнство, което било недопустимо според Етичния кодекс на българските медии, Конституцията на РБългария, Закона за защита от дискриминация и множество международни актове по които РБългария е страна. Подхвърляната от водещите (предимно от М. Ц.) информация била неточна и непроверена преди оповестяването ѝ в ефир, което доказвало осъществяването на внушения и манипулации. В нито един момент водещите на предаването „Тази сутрин“ не задали нито един въпрос по предварително оповестената тема на интервюто, с което правата и интересът на политическия субект ПП „Величие“ – регистриран за участие в избора на 27.10.2024г., били пряко засегнати от недобросъвестността на БТВ. За разлика от останалите участници в предаването „Тази сутрин“ на 21.10.2024г. единствено на представителя на ПП „Величие“ не била дадена възможност да изложи пред избирателите своята програма, цели, приоритети и апели, с което партията била лишена от възможността да има полагащата ѝ се според ИК и Конституцията публична изява в националната медия.

Според подателите на жалбата БТВ и нейните водещи на предаването „Тази сутрин“ на 21.10.2024г. са извършили нарушение на чл.4, ал.3 и чл.37, ал.1 33Дискр. като са предоставили

медийна услуга по привидно законов начин, но при определено по-неблагоприятен начин и с по-лошо качество в сравнение с останалите поканени в същото студио на същата дата от същата медия. Нарушението било извършено по защитени признаци „политическа принадлежност“ и „обществено положение“ по отношение на ПП „Величие“ и „лично положение“ по отношение на И. М.“. Освен това се претендира, че спрямо жалбоподателя И. М. е бил осъществен и „тормоз“ по смисъла на §1, т.1 ДР ЗЗДискр.

След като е приел жалбата за допустима председателят на КЗД е издал Разпореждане №483/08.11.2024г. за образуване на преписка и я е разпределил за разглеждане от петчленен състав. На подателите на жалбата е указано, че трябва да представят факти от които може да се направи предположение, че е налице дискриминация. За тези указания ПП „Величие“ и И. М. са били уведомени с писма с изх. №, № 14-30-212, 14-30-213 от 26.11.2024г., връчени им на 02.12.2024г. с известия за доставяне (обратна разписка) ИД PS 1125 004VWC X, 1125 004VW8 T. В становище от 09.12.2024г. БТВ е оспорило твърденията на жалбоподателите за осъществена спрямо тях дискриминация по защитени признаци „обществено положение“/„лично положение“ и „политическа принадлежност“. В становището са изложени следните позиции: БТВ е търговски доставчик на медийни услуги за когото ИК не регламентира задължение да осигурява в програмите и предаванията си време за участие на политически формации за да представят те програмите си за управление. Т. задължение е въведено в чл.189 ИК само по отношение на обществените доставчици на медийни услуги. Участието в ефира на БТВ е доброволно и всеки политически субект може да вземе решение да приеме поканата и да изпрати свой представител в съответното предаване или да откаже участие. В рамките на своята редакционна независимост медията определя обхвата на гостуванията и предаванията в които те се осъществяват, както и формите на участие – дебати, интервюта и т.н. Продукцията „Тази сутрин“ е всекидневно актуално-публицистично предаване и темите по които се отправят покани и се обсъждат с гостите са такива по актуалните въпроси на деня. След като е приела поканата ПП „Величие“ е участвала в дебат с други политически сили на 16.10.2024г. и в индивидуално интервю на 21.10.2024г., като и в двата случая представител на партията е бил И. М.. Дебатът на 16.10.2024г. е бил проведен в три тура и всеки от представителите е имал еднаква възможност да изложи своята програма, да отговори на въпроси на водещите относно конкретни мерки за управлението на страната, да зададе въпроси на своите опоненти и да призове зрителите да гласуват за политическата формация която представлява. В индивидуалното интервю на 21.10.2024г. на М. отново е била дадена възможност да изложи позицията на представляваната от него ПП за визията ѝ за управлението на страната. Предвид обстоятелството, че освен неформален лидер на ПП „Величие“ И. М. е бил и изпълнителен директор на „Исторически парк“ АД, са му били поставени и въпроси по една от актуалните теми от обществен интерес свързани с провеждани разследвания от нарочно създадена в НС временна анкетна комисия и сигнализиране на Държавната агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), както и във връзка с журналистически разследвания, включително филм на журналиста Л. Ж.. Оспорено е твърдението за упражнен спрямо М. „тормоз“ чрез използване от водещите на предаването „Тази сутрин“ невербален език под формата на мимики и жестове. В хода на интервюто М. е бил този, който прави внушения относно поведението на водещите и като се е опитвал да постави под съмнение работата им като журналисти. Посочено е, че задължението на журналиста да предоставя информация и идеи по въпроси от обществен интерес произтича от правото на обществото да я получава, което е изяснено в Решението на ЕСПЧ по делото Л. срещу А. от 08.07.1986г. При това свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано от гледна точка да се даде възможност на гражданите да изградят мнение и позиция за проблеми, касаещи

обществения интерес – свързани с управлението на държавата, със социален политически и икономически характер, чиито последици пряко или косвено могат да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Според изложението публичните личности могат да бъдат подложени на обществена критика на ниво, по-високо от това на което са подложени частните лица, като в практиката на ЕСПЧ се приема, че публичната личност „съзнателно и неизбежно се излага на близко наблюдение на всяка негова дума и действие, както от журналистите, така и от цялото общество. Следователно, той трябва да проявява по-висока степен на толерантност“ (Решението на ЕСПЧ по делото Л. срещу А. от 08.07.1986г.). В Решение №4/26.03.2012г. по констит. дело №14/2011г. К. съд (КС) е изяснил, че при лицата извършващи публични дейности или заемащи публични длъжности, защитата на личната сфера е много по-занижена от тази на обикновените граждани, а според ЕСПЧ понятието „публични фигури“ включва широк кръг лица от обществения и дори от частния сектор, които влияят или са в състояние да влияят на общественото мнение. Изложени са доводи за неприложимост в конкретния случай на нормата на чл.37, ал.1 ЗЗДискр., доколкото БТВ не е предоставяло каквато и да е услуга на нито един от двамата жалбоподатели.

Становище за недопустимост или евентуално за неоснователност на жалбите са изразили и водещите на предаването „Тази сутрин“ М. Ц. и З. Й..

В отговор подателите на жалбата са представили Становище по отговорите на ответните страни (вх. №14-30-3/14.01.2025г.).

С Решение №35/30.01.2025г. решаващият състав на КЗД е допуснал събиране на писмени доказателства: „регламента“ по който са осъществявани участията на политическите субекти и техните представители в предаването „Тази сутрин“ за периода от откриването на процедурата по чл.198, ал.1 ИК до приключването на същата по повод на обявените избори за народни представители в 51^{-то} НС, насрочени за 27.10.2024г.

Със становище от 11.02.2025г. (вх. №16-20-107) от БТВ са били представени писмени доказателства, включително: Регламент за провеждане на предизборни дебати в предаването „Тази сутрин“ (л.87 – 90); покана до ПП „Величие“ за участие в предаването „Тази сутрин“ на 16.10.2024г. в организиран от медията дебат с кандидати за парламентарните избори и в индивидуално интервю с кандидат – депутат на партията на 21.10.2024г. (л.86); потвърждение за участие от ПП „Величие“ (л.91, л.98).

Процедурата по събиране и проучване на доказателства е приключила с Доклад - заключение на определения за докладчик по преписката. Според доклада надлежни страни по преписката са: ПП „Величие“ , представлявана от председателя и И. Л. М. – жалбоподатели и ответници: „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, М. Ц. и З. Й. – водещи на предаването „Тази сутрин“ в БТВ.

На 26.02.2025г. е било проведено открито заседание с участие на страните чрез упълномощени процесуални представители. Производството е приключило с постановяване на оспорваното Решение №98/14.03.2025г.

За изясняване на спорните факти по делото е приета съдебна експертиза която не е оспорена от страните и съдът ще обсъди при формиране на правните си изводи.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата на ПП „Величие“ е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА, в частта по т., т. II, IV и VI от Решение №98/14.03.2025г., с които Комисията УСТАНОВЯВА, че: ответната страна БТВ, не е осъществила пряка дискриминация по чл.4, ал.2 и нарушение на чл.37, ал.1 ЗЗДискр. съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „лично положение“ и „политическа принадлежност“ спрямо И. Л. М. (т.ІІ); ответните страни М. Ц. и З. Й. –

водещи на предаването „Тази сутрин“, не са осъществили дискриминация под формата на „тормоз“ по смисъла на §1, т.1 ДР във вр. с чл.5 ЗЗДискр., съгласно защитените по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. признаци „лично положение“ и „политическа принадлежност“ спрямо И. Л. М. (т.ІV, т.VI).

Съгласно чл.147, ал.1 АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чийто права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той създава задължения. Наличието на пряк и личен интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на подадената жалба за която съдът следи служебно.

Макар и сезирана с обща жалба, КЗД се е произнесла с оспорвания акт с отделен диспозитив по отношение на всеки от жалбоподателите и ответниците. В частта му по т., т. II, IV и VI процесното Решение не засяга пряко права или законни интереси на жалбоподателя ПП „Величие“ и не създава за него задължения, поради което и за него липсва правен интерес от водене на делото, в тази част.

По изложените съображения ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА, в частта по т., т. I, III и V от оспорваното Решение, е жалбата на И. М.. Жалбоподателят М. не е адресат на административния акт в частта му по т.І, т.III и т.V и тези части не засягат негови права, свободи или законни интереси и не се създават задължения.

Жалбата на ПП „Величие“ е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА в останалата ѝ част по т., т. I, III и V от Решение №98/14.03.2025г.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.68 ЗЗДискр. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице, адресат на процесните части на Решението.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решение №98/14.03.2025г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.47 ЗЗДискр. В съответствие с чл.48, ал.3 във вр. с чл.54 ЗЗДискр. решаващият състав на КЗД е определен с Разпореждане на председателя №483/08.11.2024г.

Целта на Закона за защита от дискриминация е формулирана в чл.2 и съгласно тази норма е да се осигури на всяко лице равенство пред закона, равенство в третирането и във възможностите за участие в обществения живот, както и ефективна защита срещу дискриминация.

С императивната разпоредба на чл.4, ал.1 ЗЗДискр. е забранена всяка пряка или непряка дискриминация, *основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние* или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. По смисъла на ал.2 на същата норма пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал.1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. Според определението, дадено в ал.3 непряка дискриминация е поставяне на лице или лица, носители на признак по ал.1, или на лица, които без да са носители на такъв признак, съвместно с първите търпят по-малко благоприятно третиране или са поставени в особено неблагоприятно положение, произтичащо от

привидно неутрална разпореда, критерий или практика, освен ако разпоредбата, критерият или практиката са обективно оправдани с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими.

От анализа на цитираните норми следва извод, че пряка дискриминация е налице винаги когато някой, на основата на защитен признак, е по-неблагоприятно третиран, в сравнение с другия, който не е носител на защитения признак, в сравнима сходна ситуация. Напротив, непряката дискриминация не е отнасяне обусловено от защитен признак, а е третиране, което еднакво се прилага спрямо всички, без оглед на признаците им, но се отразява по-зле на едни, отколкото на други, като несъразмерното засягане е на групи, които се характеризират със защитен признак, а заедно с тях по-неблагоприятно се засягат и лица, които не се характеризират със защитен признак. Следователно непряката дискриминация не е различно третиране на лица, които се отличават по защитен признак, а е *различна степен на злепоставяне, вследствие еднакво третиране* и това злепоставяне е чрез привидно неутрална (приложима към всички) разпореда, критерий или практика.

Според общото правило на чл.3, ал.1 ЗЗДискр. законът защитава от дискриминация *всички физически лица* на територията на РБългария. От правата по този закон се ползват и сдружения на физически лица, както и юридически лица (ЮЛ), но само в случаите, когато са дискриминирани на основата на признаците по чл.4, ал.1 по отношение на техния членски състав или на заетите в тях лица (чл.3, ал.2 ЗЗДискр.).

По дефиниция политическите партии са доброволни сдружения на граждани с изборителни права, съгласно българското законодателство - чл.2, ал.1 от Закона за политическите партии (ЗПП), и следователно попадат в обхвата на закрилата от дискриминация по чл.3, ал.2 ЗЗДискр. Защита за партията обаче, ще възникне само когато неравното третиране е обусловено от защитен признак, който се отнася до нейния членски състав или до заетите в нея лица – напр. партия, която твърди, че получава по-нисък размер на държавната субсидия или, че макар да има право не получава държавна субсидия по причина, че преимуществената част от членския ѝ състав е от определен етнос или споделя определена религия. От анализа на чл.3, ал.2 ЗЗДискр. съдът обосновава извод, че различното (неблагоприятно) третиране е за сдружението, респективно ЮЛ, като самостоятелен правен субект, но трябва да е насочено към членския състав като колектив - носител на защитен признак, а не персонално към някой от неговите членове. Освен това е необходимо неравното третиране да е мотивирано в решаваща степен именно от наличието на защитения признак. При това не всяко по-неблагоприятно третиране на лице, което има защитен признак е релевантно за дискриминация, а само онова, чиято основна причина, определящ фактор, е именно защитеният признак.

Разпределението на доказателствената тежест в производството за защита от дискриминация е изрично установено с нормата на чл.9 ЗЗДискр. Съгласно тази разпореда, *страната*, която твърди, че е дискриминирана, *трябва да представи факти*, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, едва след което ответната страна трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е бил нарушен.

В случая подателят на жалбата ПП „Величие“ не се е справил с доказателствената тежест като по същество не е посочил факти от които да се направи логически обосновано предположение, че ответните страни БТВ, М. Ц. и З. Й. са осъществили

пряка дискриминация на основата на защитените признаци „политическа принадлежност“ и/или „обществено положение“ по отношение на членския състав на политическата партия. Изложените в сезиращата жалба оплаквания не сочат на различно третиране на партията като сдружение на граждани, на основата на защитен признак по отношение на нейния членски състав. Напротив, твърденията в жалбата са за нежелано (неблагоприятно) третиране на едно лице – член на ПП „Величие“, при участието му в предаване на БТВ, водено от Ц. и Й., което обаче не е заради политическата му принадлежност, а заради друго негово качество – управляващ и представляващ „Исторически парк“ АД. Според данните, вписани в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел (ТР) по ЕИК[ЕИК] към релевантния момент - 21.10.2024г., И. М. е бил член на Съвета на директорите (СД) на акционерното дружество до заличаването му на 14.04.2025г. и е представлявал търговеца до 16.12.2024г. При това както в сезиращия документ, така и в хода на производството пред КЗД не са посочени факти които да обосновават наличие на причинна връзка между политическата принадлежност на членския състав на партията като защитен признак и твърдяното неблагоприятно третиране.

По отношение на защитения признак „обществено положение“ в теорията и в съдебната практика многократно е изяснявано, че за разлика от други защитени признаци - пол, раса, религия или вяра, увреждане, възраст, сексуална ориентация, които представляват обективна, лична характеристика или „статус“, чрез които индивидите или групите се отличават едни от други, защитените признаци „лично положение“ и „обществено положение“ нямат еднозначно, изначално прието обективно съдържание. Това предполага и налага установяване и доказване във всеки конкретен случай на *значим, обективен, същностен за личността белег*, който позволява да бъде прилаган еднакво и който отчита универсалния обхват на закона и абсолютната забрана за дискриминация. В случая такъв белег, който да е присъщ на членския състав на партията като колектив, а не на отделен неин член, пък бил той и неформален или формален неин лидер, не се сочи. Такъв същностен белег, който да обоснове наличие на защитен признак „лично положение“ или „обществено положение“ по отношение на жалбоподателя И. М. също не се установява.

Законосъобразен е изводът на решаващия състав на Комисията, че по отношение на процесния казус е неприложима нормата на чл.37, ал.1 ЗЗДискр. според която не се допуска отказ от предоставяне на стоки или услуги, както и предоставянето на стоки или услуги от по-ниско качество или при по-неблагоприятни условия, на основата на признаците по [чл.4, ал.1](#). От една страна, както правилно е възприела КЗД, участието на политическите партии и коалиции и техни представители в безплатните форми на отразяване на предизборната кампания, не представлява „услуга“ по смисъла на чл.37, ал.1 ЗЗДискр. Според определението, дадено в чл.2, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) „аудио-визуална медийна услуга/радиослужба“ е: услуга по смисъла на чл.56 и чл.57 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), чиято основната цел е *предоставяне - в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги, на аудио-визуални предавания/радиопредавания за широката общественост с цел информиране, забавление или образование чрез електронни съобщителни мрежи* по смисъла на Закона за електронните съобщения (т.1) и аудио-визуално търговско съобщение/търговско съобщение в радиослужба по т.1 (т.2). Като търговска електронна медия БТВ отразява предизборните кампании по реда и

при условията, регламентирани в Глава дванадесета, Раздел V на Изборния кодекс (чл.198, чл.199). В случая до пресцентъра на ПП „Величие“ е била отправена покана за участие в индивидуално интервю с кандидат – депутат на партията на 21.10.2024г., което ще се проведе на живо в студиото на БТВ в часовия интервал 7³⁰ – 8³⁰ часа (л.98). Видно е от поканата, че в нея не се посочва тема на интервюто, за разлика от формата „предизборен дебат“ за която е указано, че информация за темите по които ще се дискутира ще бъде допълнително предоставена. Въпрос на избор на политическата партия, а не на упражняване на нейно законно право, е да участва или не в предложените от медията формати. Различен е въпросът когато търговските електронни медии предоставят време за платено отразяване на предизборната кампания на партиите, коалициите и инициативните комитети, регистрирали кандидати – чл.198, ал.3 ИК. В този случай законът предвижда това да става при едни и същи условия и цени, като под едни и същи условия се има предвид, че за едно и също времетраене в определен часови пояс и една и съща форма се заплаща една и съща цена. В рамките на това отразяване партиите, коалициите и инициативните комитети преценяват и избират по какъв начин да бъдат представени в най-добрата им светлина техните кандидати, идеи, виждания, политически платформи. В условията на чл.198, ал.3 ИК търговските електронни медии действително предоставят срещу заплащане услуга по отразяване на предизборната кампания на съответния кандидат като го представят по начина, избран от него самия. Това отразяване по съществото си представлява аудио-визуално търговско съобщение по смисъла на чл.2, ал.2, т.2 ЗРТ. Такъв извод съдът обосновава и по аргумент от разпоредбата на чл.198, ал.7 ИК.

Жалбата на И. М. е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА в частта по т., т. II, IV и VI от Решение №98/14.03.2025г., но разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По принцип според българския закон „политическата принадлежност“ е релевантен признак по който може да бъде осъществена дискриминация и съответно всяко лице което търпи по-неблагоприятно третиране, основано именно поради наличието на този признак, може да получи защита. Следва да се отбележи, че в правото на ЕС забраната за неравно третиране е основана на 6 признака: раса/етнически произход, пол, възраст, увреждане, религия и сексуална ориентация – представляващи значими, обективни характеристики на личността, заради наличието на които в определени исторически периоди определени групи от хора са били подлагани на неблагоприятно, неравно третиране поради това, че се отличават от мнозинството.

Както беше отбелязано в предходното изложение, не всяко различно третиране осъществява състава на пряка дискриминация по смисъла на закона, а само онова, което в решаваща степен се основава на наличие на защитен признак у пострадалия в сходна ситуация. Задължително за установяване на дискриминация е доказването на причинно – следствена връзка между неблагоприятното третиране и защитения признак. В случая, макар като член на ПП „Величие“ жалбоподателят М. да притежава защитения от закона признак „политическа принадлежност“, от изложеното в жалбата и в хода на административното, а и на съдебното производство, не са посочени факти от които да се направи логически обосновано предположение, че именно политическата му принадлежност е станала причина за нежеланото от него третиране при участието му в телевизионно предаване. Напротив, видно е и от твърденията в сезирация документ и от събраните в производството писмени доказателства и съдебна експертиза, че повод за журналистическия интерес е не членството му в определена политическа партия или

негови конкретни убеждения (което също е защитен признак според ЗЗДискр), а неговата дейност извън политическия контекст като член на УС и представляващ едно търговско дружество. Следователно, макар и в случая жалбоподателят М. да е лице, носител на защитен признак, не това е било съществената причина за различното му според него третиране. При това не се установява причинно-следствена връзка между по-неблагоприятното третиране и защитения признак, което пък изключва осъществяването на дискриминация така, както е установена в закона. Освен това за да е осъществен съставът на пряка дискриминация е необходимо да се установи, че въз основа на притежавания от него защитен признак, в сходна ситуация, потърпевшият е бил или би бил по-лошо третиран от друго лице, което *не притежава* същия защитен признак. В случая предложените от ПП „Величие“ и М. лица за сравнение безспорно са носители на защитения признак „политическа принадлежност“.

В хода на производството не се установява и по отношение на жалбоподателя М. да е бил осъществен тормоз. Според определението, дадено в §1, т.1 ДР ЗЗДискр. "тормоз" е всяко нежелано поведение *на основата на признаците по [чл.4, ал.1](#)*, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унизителна, обидна или застрашителна среда. Следователно за да е налице тормоз по смисъла на закона не е достатъчно субективното усещане на лицето, че спрямо него е осъществено нежелано поведение, а е необходимо това поведение да е основано на някой от защитените признаци. Както беше отбелязано по-горе обаче, по отношение на жалбоподателя М. не се установява нежеланото от него поведение да се дължи или по някакъв начин да е свързано с защитения признак.

Следва да се отбележи също, че смисълът на закона е да даде закрила от неравно третиране на всички лица при упражняването и защитата на правата и свободите, предвидени в Конституцията и законите на страната (чл.6, ал.1 ЗЗДискр.), а не да се намесва в обществения дебат и да „предпазва“ кандидатите за представители на гражданите от въпроси които те не харесват. Да се приеме обратното, означава, че под предлог за защита от дискриминация под формата на „тормоз“ може да бъде отнето уреденото в Конституцията право на гражданите да търсят и да получават информация (чл.41). В практиката на Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) последователно е застъпено становището, че когато едно лице участва едновременно в стопанския и в обществения живот, медиите могат да изследват всички факти от обществен интерес и не е необходимо журналистът да игнорира някои факти, само защото интервюираният е политик. При това, противно на възраженията на жалбоподателя, посочената от решаващия състав на КЗД практика на ЕСПЧ е напълно относима и приложима към настоящия спор.

И на края съдът намира за неоснователно оплакването и на двамата жалбоподатели, че Комисията не се е произнесла в оспорваното Решение по искането да се установи осъществена ли е спрямо тях непряка дискриминация. Както беше разяснено непряката дискриминация не е различно третиране на лица, които се отличават по защитен признак, а е различна степен на злепоставяне, *вследствие еднакво третиране* и това злепоставяне е чрез привидно неутрална разпореда, критерий или практика. Обратно, при пряката дискриминация сме изправени пред различно и неравно третиране, чиято основна или най-съществена причина е наличието на защитен признак. При това, според настоящия решаващ състав, жалбоподателите сами не са могли да определят какво в

действителност претендират: дали, че са били *еднакво третирани*, но чрез приложима към всички разпоредба или практика (неясно каква) лица притежаващи защитения признак „политическа принадлежност“ (например членовете на ПП „Величие“), а заедно с тях евентуално и други лица, които не притежават този признак, са били по-зле поставени или пък твърдят, че са били *различно, по-зле третирани* при сходни обстоятелства в сравнение с други лица, които не се отличават със защитен признак. Доколкото в сезиращата жалба не са релевирани доводи за наличие на привидно неутрална практика, разпоредба или критерий, които иха могли да доведат до непряка дискриминация, то и за Комисията не е възникнало задължение своеволно да предполага наличие на такива и съответно да ги обсъжда.

По изложените доводи съдът приема, че Решение №98/14.03.2025г. е законосъобразно и не са налице сочените основания за неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на заинтересованата страна „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай дружеството е било представлявано от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 150 (сто и петдесет) евро за всеки от жалбоподателите поотделно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-ти състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ „ВЕЛИЧИЕ“, представлявана от председателя, срещу РЕШЕНИЕ №98/14.03.2025г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен разширен заседателен състав.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Л. М. срещу РЕШЕНИЕ №98/14.03.2025г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен разширен заседателен състав.

ОСЪЖДА ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ „ВЕЛИЧИЕ“, представлявана от председателя, вписана в регистъра за политическите партии под №435, том 14, фирм. дело №35/2023г., да заплати на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], сумата 150 (сто и петдесет) евро – разноски по адм. дело №4089/2025г.

ОСЪЖДА И. Л. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], сумата 150 (сто и петдесет) евро – разноски по адм. дело №4089/2025г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова